

Sesiunea 3: De ce trebuie să înțelegem cele 7 biserici din Apocalipsa 2-3**I. RECAPITULARE: MESAJUL CĂRȚII APOCALIPSA**

- A. Apocalipsa este numită „descoperirea lui Isus” deoarece descoperă inima, puterea și conducerea Lui.

„Descoperirea lui Isus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi...” (Apoc.1:1)

- B. Tema cărții Apocalipsa o constituie reînțoarcerea lui Isus pentru a prelua conducerea pământului, în parteneriat cu oamenii Lui pentru a strânge un seceriș de suflete (Apoc.7:9) și a înlocui toate guvernările (Apoc.11:15; 19:15-16)

„Iată că El vine pe nori. Și orice ochi Îl va vedea...” (Apoc.1:7)

- C. Isus va veni DOAR în contextul unei Mirese pregătite, în unitate cu Duhul și cu ungere în rugăciune pentru a elibera slava lui Dumnezeu pe pământ și Necazul cel Mare pentru a confrunta întunericul.

„Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit” (Apoc.19:7)

„Și Duhul și Mireasa zic: "Vino!"” (Apoc.22:17)

„Fumul de tămâie s-a ridicat din mâna îngerului înaintea lui Dumnezeu, împreună cu rugăciunile sfinților. Apoi îngerul a luat cădelnița, a umplut-o din focul de pe altar, și l-a aruncat pe pământ.” (Apoc.8:4-5)

II. DESCRIEREA CĂRȚII APOCALIPSA

- Apoc.1:** Isus oferă cea mai clară imagine a cine este El, oferindu-ne 18 descrieri ale maiestății Sale
- Apoc.2-3:** Isus ne oferă cea mai clară imagine a ceea ce dorește El de la Biserică prin cele șapte scrisori
- Apoc.4-5:** Isus ne oferă cea mai clară imagine a mandatului și resurselor Sale cerești
- Apoc.6-19:** Isus ne oferă cea mai clară imagine a modului în care va pregăti națiunile pentru gloria Sa.
- Apoc.20-22:** Isus ne oferă cea mai clară imagine a moștenirii noastre veșnice pe pământ, împreună cu El.

III. SCRISORI CĂTRE CELE 7 BISERICI: PREGĂTIREA PENTRU BIRUINȚĂ ȘI OPERARE ÎN PUTERE

- A. Cartea Apocalipsa reprezintă „Escatologia Cărții Faptele Apostolilor” revelând faptele Duhului prin apostolii și profeții vremurilor din urmă și Biserica în rugăciune, sub autoritatea lui Isus. Aceste 7 mesaje profetice ne instruiesc cu privire la modul în care trebuie să ne pregătim pentru parteneriatul cu El și acțiunea Sa mondială legată de a doua Sa venire. Isus știe cel mai bine cum să Își pregătească Mireasa.

- B. Aceste scrisori ne arată tipul de Biserică pe care și-o zidește Isus și care este agenda Sa. În ele, Isus definește dragostea și relevanța în termenii Săi. Definește maturitatea spirituală necesară Bisericii pentru a elibera Necezul cel Mare prin rugăciune profetică sub conducerea lui Isus în maniera în care Moise a eliberat cele 10 urgii asupra Egiptului și în care apostolii au fundamentat Biserica în Faptele Apostolilor.
- C. Aceste scrisori definesc adevăruri și focalizarea necesară în vederea echipării Bisericii pentru umblarea în dragoste față de Isus. Dragostea noastră este exprimată pe măsură ce ascultăm de poruncile Lui, luăm aminte la avertismentele Sale și credem în promisiunile Lui (în special cele 22 de răsplătiri ale Sale). Vor fi provocări mari, dar răsplătiri și mai mari.

IV. CUM SĂ APLICĂM CELE 7 SCRISORI: CINCI CĂI

- A. **Individual**: scrisorile au fost scrise pentru a motiva răspunsul indivizilor.
- B. **Corporativ**: cea mai puternică aplicație este atunci când biserica locală umblă unită în aceste adevăruri.
- C. **Istoric**: scrisorile au fost scrise pentru inițial pentru șapte biserici propriu-zise din generația lui Ioan, pentru a se referi la condiția existentă în șapte biserici reale. Unii văd paralele între condiția spirituală a celor șapte biserici din Asia din primul secol și condiția spirituală a perioadelor succesive din istoria bisericii. Nu suntem siguri de substanțialitatea acestei abordări, dar poate fi posibilă.
- D. **Universal**: tuturor bisericilor din primul secol și până în anii 2000 ai istoriei Bisericii, în același fel în care scrisoarea către Romani fiind adresată bisericii din Roma este universal valabilă tuturor bisericilor din trecut, prezent și viitor.
- E. **Escatologic**: pentru a pregăti Biserica vremurilor din urmă pentru evenimentele întâlnite în Apoc.6-19. Aceasta se va întâmpla în acea perioadă a istoriei în care vor exista cei mai mulți credincioși care vor trece prin momentele cele mai dificile ale istoriei.

V. STUDIIND CELE 7 SCRISORI: ELEMENTELE COMUNE DIN SCRISORI

- A. **Contextul istoric**: este important să culegi informații cu privire la situația politică, economică și spirituală cu care se confrunta fiecare biserică. Isus a selectat în mod strategic aceste șapte biserici cunoscând faptul că ele vor oferi călăuzire profetică în vederea pregătirii Bisericii din Vremurile din Urmă.
- B. **Îndemn la credincioșie**: Isus a oferit îndrumări înaintea corecțiilor (Efes, Pergam, Tiatira). Două biserici nu au primit îndrumări (Sardes și Laodiceea).
- C. **Mustrare împotriva compromisului**: ceea ce ei nu trebuie să facă. Corecția lui Isus nu constituie respingere. El a avut lucruri împotriva celor trei biserici: Efes (2:4), Pergam (2:14), Tiatira (2:20). Două biserici nu au primit corecție (Smirna și Filadelfia). Compromisurile pentru care El a adresat cele mai severe mustrări au fost pasivitatea, imoralitatea și idolatria (lăcomie și/sau vrăjitorie; Col.3:5; Efes.5:5; 1Cor.10:20-22). Acestea erau permise de învățăturile false despre harul care nu necesită pocăință.

- D. **Îndemnare la răspuns**: ce anume trebuie să facă ei. Isus a menționat acțiuni pe care El le-a solicitat, alăturându-le adesea un element de avertisment. Avertismentele vizate cel mai des de Isus au fost împotriva **pasivității** (distragere) și **fricii** (persecuție/respingere).
- E. **Promisiuni pentru biruitori**: ca stimulente pentru o credincioșie constantă față de Isus. Cele mai multe din aceste promisiuni sunt pentru Împărăția Milenială. Călăuzirea în ceea ce privește răsplătirile este esențială pentru a ne echipa să facem față prigonirii. Isus ne-a promis 22 de răsplătiri în Apoc.2-3 (2:7, 10, 17, 26; 3:5, 12, 21).
- F. **Descoperirea lui Isus**: Isus începe fiecare mesaj prin a ne atrage atenția asupra unui aspect specific maiestății Sale, după cum se observă în Apoc.1, cel mai necesar aspect situației fiecărei biserici. Șaisprezece aspecte diferite ale maiestății lui Isus sunt subliniate în Apoc.2-3.

VI. ȘAISPREZECE DESCRIERI ALE LUI ISUS: APLICATE ISPITELOR SPECIFICE

„Îngerului Bisericii din Efes scrie-i: "Iată ce zice Cel ce ține cele șapte stele în mâna dreaptă, și Cel ce umblă prin mijlocul celor șapte sfeșnice de aur"... Îngerului Bisericii din Smirna scrie-i: "Iată ce zice Cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel ce a murit și a înviat"... Îngerului Bisericii din Pergam scrie-i: "Iată ce zice Cel ce are sabia ascuțită cu două tăișuri"... Îngerului Bisericii din Tiatira, scrie-i: "Iată ce zice Fiul lui Dumnezeu, care are ochii ca para focului, și ale cărui picioare sunt ca arama aprinsă"... Îngerului Bisericii din Sardes, scrie-i: "Iată ce zice Cel ce are cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele"... Îngerului Bisericii din Filadelfia scrie-i: "Iată ce zice Cel Sfânt, Cel Adevărat, Cel ce ține cheia lui David"... Îngerului Bisericii din Laodicea scrie-i: "Iată ce zice Cel ce este Amin, Martorul credincios și adevărat, începutul zidirii lui Dumnezeu".” (Apoc.2:1-3:14)

VII. CEL CE ARE URECHI DE AUZIT, SĂ AUDĂ: 5 IMPLICAȚII

- A. Îndemnul pe care Isus l-a repetat cel mai des în slujirea Sa timpurie a fost chemarea la a avea urechi de auzit pentru ceea ce spune Duhul. Aceasta este scrisă de 16 ori (de 8 ori în Evangheliile (Mat.11:15; 13:9,43; Marcu 4:9,23; 7:16; Luca 8:8; 14:35) și de 8 ori în Apocalipsa (Apoc.2:7,11,17,29; 3:6, 13, 22; 13:9)).
- „Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor Duhul.” (Apoc.2:7)*
- B. În primul rând, semnaleză faptul că adevărul proclamat este **deosebit de important pentru Isus**.
- C. În al doilea rând, ne cheamă să acordăm o **atenție sporită**. Isus ne spune că există ceva mai mult decât ceea ce se observă la prima vedere. Nu trebuie să ne mulțumim cu înțelegerea de suprafață. Isus ne cheamă să ne focalizăm cu sârguință pe urmărirea adevărilor profunde așezate înaintea noastră.
- D. În al treilea rând, este necesar **ajutorul supranatural al Duhului Sfânt** ca să ofere pricepere. Minte neajutorată chiar a unui creștin devotat, nu va fi capabilă să înțeleagă automat adevărurile puse înainte. Isus clarifică faptul că acest lucru întrece abilitățile noastre naturale. Isus vrea ca noi să cerem ajutorul Duhului.

- E. În al patrulea rând, de cele mai multe ori El dă acest îndemn legat de **răsplătirile veșnice**. De fiecare dată Isus a vorbit despre una din cele 22 de răsplătiri veșnice. El a vrut ca noi să avem urechi de auzit, deoarece este nevoie de călăuzire supranaturală pentru priceperea celor 22 de răsplătiri. De fiecare dată când citești despre fiecare răsplătire, roagă-te „Doamne, arată-mi mai mult”.
- F. În al cincelea rând, este necesară o **determinare focalizată** pentru sedimentarea adevărilor la care s-a făcut referire. Nu răspundem în mod automat, într-un mod profund și susținut la acestea. Va fi necesar un legământ perseverent pentru a menține aceste adevăruri în viața noastră pe termen lung, datorită înclinației noastre de a pierde contactul cu ele.
- G. Isus a început prin a vorbi specific indivizilor („cel” ce are urechi), apoi schimbă adresarea spre un grup („biserica”). Duhul așteaptă atât un răspuns individual, cât și unul colectiv.
- H. Isus a fost singurul în Noul Testament care ne-a dat acest îndemn. A fost un ecou al lui Moise care a chemat Israelul la a „asculta”, ceea ce înseamnă „cine are urechi de auzit” (Deut.6:4-5) și al Tatălui (Ps.45:10).

„Ascultă, Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este singurul Domn. Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta.”
(Deut.6:4-5)

VIII. ÎNGERUL BISERICII: CONDUCERE APOSTOLICĂ

- A. Îngerul bisericii face referire la conducătorul apostolic al fiecărei congregații. Cuvântul „înger” este grecescul „angelos”. În Noul Testament, cuvântul face referire la un mesager uman sau îngeresc (Luca 7:24, 27; 9:52). S-a tradus prin „mesager” atunci când s-a făcut referire la Ioan Botezătorul (Mat.11:10, Mc.1:2).
- B. Mesagerul era responsabil să păzească mesajul și să nu permită distorsionarea lui datorită compromisului, fricii sau neglijenței. Liderii apostolici sunt responsabili înaintea lui Dumnezeu să proclame cu putere ceea ce Isus a descoperit în aceste scrisori și să stabilească un plan de acțiune pentru a implementa aceste adevăruri. Liderii trebuie să nu dea înapoi atunci când alții se enervează pe mesajul lui Cristos din Apocalipsa 2-3.
- C. Oamenii urmează orice mesaj care este proclamat public, în mod constant cu putere.

IX. PROMISIUNI PENTRU BIRUITORI: RĂSPLĂTIRI ETERNE

- A. Isus a oferit cea mai profundă învățătură cu privire la răsplătiri (menționând 22 de răsplătiri). El a știut de ce anume vom avea nevoie pentru a fi motivați și fundamentați în timpul eliberării slavei și a crizei în planul vremurilor din urmă. El descoperă răsplătirile pe care le primim la venirea Lui (Apoc.11:15-18).
- B. Acestea ne echipează în a persevera prin ancorarea în eternitate cu încrederea că alegerea noastră va fi răsplătită în veșnicie. Atunci când suferința este văzută în lumina lui Dumnezeu, ea își pierde puterea de a intimida.

- C. Isus vorbea credincioșilor care primiseră deja darul gratuit al mântuirii. El chema credincioșii la a trăi într-o astfel de manieră încât să primească răsplătirile cerești. Mântuirea sau justificarea este un dar gratuit oferit nouă. Este bazat pe vrednicia lui Isus (Efes.2:8-9). Răsplătirile cerești ne sunt date în acord cu faptele noastre, sau răspunsul nostru în recunoștință la adresa lui Isus pentru că ne-a dat o mântuire atât de mare.
- D. Va fi o mare diferență în măsura slavei răsplătirii fiecăruia dintre noi. Majoritatea acestor 22 de răsplătiri vor fi primite de toți credincioșii cel puțin într-o formă incipientă. Problematika din Apoc.2-3 are legătură cu măsura de răsplătire primită de fiecare credincios. De vreme ce doar cei biruitori primesc **plinătatea măsurii** răsplătirilor, este important să interpretăm în mod corect ceea ce Isus intenționează când ne cheamă în Apoc.2-3 să fim biruitori. Aceste răsplătiri fac referire la diferite măsuri din binecuvântările de bază ale vieții veșnice pe care toți o primim (1Cor.15:41).
- E. Aceste răsplătiri nu sunt secundare sau irelevante, ci mai degrabă constituie o parte foarte importantă a destinului nostru. De aceea, toți credincioșii ar trebui să fie foarte familiari cu aceste răsplătiri.
- F. Ascultarea noastră este profund legată de răsplătirile noastre. Unele învățături false susțin că aceste răsplătiri vor fi acordate în deplină măsură tuturor credincioșilor, indiferent de modul în care și-au trăit viața. Această abordare scoate răsplătirile din contextul lor care necesită pocăință pentru unele lucruri și credincioșie până la capăt. În Apoc.2-3, Isus nu îi îndeamnă să fie născuți din nou. El a oferit credincioșilor născuți din nou răsplătiri ca încurajare la o perseverență sporită în fața ispitei și a prigonirii.

X. ISUS A PROMIS 22 DE RĂSPLĂTIRI VEȘNICE

Vor mânca din pomul vieții care este în raiul lui Dumnezeu (2:7); vor primi cununa vieții (2:10); nu vor fi vătămați de a doua moarte (2:11); vor mânca din mana ascunsă (2:17); vor primi o piatră albă (2:17); vor avea stăpânire peste Neamuri (2:26); vor primi luceafărul de dimineață (2:28); vor primi un nume care nu se va șterge nicidecum din cartea virtuții (3:5); numele lor va fi mărturisit înaintea Tatălui și a îngerilor (3:5); prigonitorii lor li se vor închina la picioare (3:9); prigonitorii lor vor ști că Isus îi iubește (3:9); îi va face stâlpi în templul lui Dumnezeu (3:12); vor avea scris pe ei numele lui Dumnezeu, Noul Ierusalim și noul nume al lui Isus (3:12); vor primi aur ca să se îmbogățească (3:18); vor primi haine albe (3:18); vor avea doctorie pentru ochi pentru ca să vadă mai bine (3:18); vor cina cu Isus (3:20); vor sta pe scaunul Lui de domnie (3:21).

XI. ÎNȚELEGÂND CHEMAREA LA A FI BIRUITORI

- A. Un biruitor în acest context este unul care crește în maturitate în zonele specifice ale credincioșiei pe care Isus le-a subliniat în viața lor.
- B. Pentru biserica din Efes, a birui înseamnă să se întoarcă la dragostea dintâi pentru Isus înainte de sfârșitul vieții lor. Pentru biserica din Smirna a însemnat credincioșie în persecuție, chiar până la moarte. Pentru biserica din Pergam și cea din Tiatira biruința consta în împotrivire în fața imoralității și a idolatriei pentru tot restul vieții lor. Pentru biserica din Sardes consta în veghere și dezvoltarea unei vieți de rugăciune și menținerea

statornică a lucrurilor încredințate de Dumnezeu lor încă din perioada timpurie. Pentru biserica din Filadelfia, biruința însemna perseverență în ascultare matură pentru tot restul vieții lor. Pentru biserica din Laodiceea biruința a însemnat împotrivire în fața indiferenței.

- C. Biruința nu înseamnă atingerea perfecțiunii în caracterul cuiva, ci mai degrabă o silință constantă, cu toate puterile, în vederea obținerii victoriei. Domnul ne evaluează cu mare blândețe. El este foarte gentil în evaluarea vieților noastre.
- D. Chiar dacă nivelul nostru cel mai înalt de credincioșie este totuși caracterizat prin slăbiciune, cu toate acestea este consistentă în dorința noastră de a avansa și a produce o schimbare. Două exemple legate de persoane care au fost considerate credincioase în slăbiciunile lor sunt David și Avraam. Pavel a scris despre David că a împlinit toată voia lui Dumnezeu (Fapte 13:22) și credința neîndoielnică a lui Avraam (Rom.4:20).

XII. CINE SUNT BIRUITORII? DOUĂ CONTEXTE DIFERITE

- A. În primul rând, **biruind asupra necredintei lumesti**: toți credincioșii biruie prin credința în Isus și refuzul ereziilor, după cum este subliniat în epistola lui Ioan (1Ioan 4:1-5; 5:4-5)
- B. În al doilea rând, **biruința asupra necredincioșiei**: în viața unui credincios cum este specific definită în Apoc.2-3. Să biruiești înseamnă să umbli în maturitate spirituală sau să fi constant în ascultare.
- C. Rezumat: în calitate de necredincioși **biruim necredința** în ziua în care ne naștem din nou. În calitate de credincioși, **biruim necredincioșia** doar după ce îndurăm în ascultare până la moarte.

XIII. CINE SUNT BIRUITORII? 3 PUNCTE DE VEDERE

- A. **Perspectiva răsplătirii veșnice**: în mod corect ne învață că răsplătirile din Apoc.2-3 sunt oferite în proporție diferită în funcție de credincioșia fiecăruia în dragoste și ascultare de Isus. Răsplătirile sunt date în plus la darul gratuit al vieții veșnice. Isus vorbește bisericilor. Problematika mântuirii este lămurită, problematică care se concentrează pe domenii particulare ale necredincioșiei pe care Isus le-a scos în evidență în viețile lor. Nu toți creștinii biruie aspectele specifice de necredincioșie subliniate de Isus.
- B. **Perspectiva tuturor credincioșilor**: ne învață faptul că toți credincioșii sunt biruitori datorită credinței în Isus, tot ceea ce este necesar pentru a birui (1Ioan 5:4-5). În această abordare se accentuează mai degrabă credința în Isus decât credincioșia. Cu alte cuvinte, atât cei maturi spirituali, cât și credincioșii imaturi sunt în egală măsură biruitori. Astfel, toate răsplătirile din Apoc.2-3 sunt în mod automat și deplin acordate tuturor credincioșilor, fiind sinonime cu darul vieții veșnice. Tâlharul de pe cruce va primi aceeași răsplătire ca și Pavel și Ioan Botezătorul.

Perspectiva pierderii mântuirii: învață în mod eronat faptul că în Apoc.2-3 credincioșii sunt îndemnați la credincioșie pentru a evita pierderea mântuirii. Acest punct de vedere implică faptul că noi ar trebui să biruim orice formă de imaturitate spirituală pentru a evita pierderea mântuirii. Aceasta implică faptul că doar credincioșii maturi sunt mântuiți. De exemplu, lucrătorul înfocat din Efes care nu

avea o dragoste proaspătă pentru Isus ar fi trebuit să își piardă mântuirea dacă ar fi murit înainte ca să se reîntoarca la dragostea dintâi (Apoc.2:2-7).